

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 458/2019
15.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Шеперца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу 2К 333/17 од 18.09.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 34/19 од 06.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Шеперца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу 2К 333/17 од 18.09.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 34/19 од 06.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу 2К 333/17 од 18.09.2018. године, између осталих, окривљених АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде, у просторијама којима станује, без примене мере електронског надзора, а у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 26.01. до 09.02.2013. године и исти не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом, који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Одлуку о трошковима кривичног поступка суд ће донети посебним решењем.

Оштећени ББ, ВВ и ГГ ради остваривања имовинско-правног захтева упућени су на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 34/19 од 06.02.2019. године, усвојене су жалбе бранилаца окривљених ДД, АА и ЂЂ и преиначена пресуда Основног суда у Алексинцу 2К 333/17 од 18.09.2018. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд окривљенима ДД, АА и ЂЂ за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, изрекао условне осуде тако што им је утврдио казне затвора и то окривљеном АА у трајању од девет месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити ако у року од једне године не учини ново кривично дело, с тим да у случају опозивања условне осуде окривљеном се у утврђену казну затвора има урачунати време које је провео у притвору 26.01.2012. године до 09.02.2012. године, док су жалба Основног јавног тужиоца у Алексинцу и жалба бранилаца свих окривљених у осталом делу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Небојша Шеперац, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) у вези члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Шеперца, је недозвољен.

Оредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтева подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева, само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреда је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, али не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји, већ у образложењу захтева наводи да одлучна чињеница од чијег постојања или непостојања зависи постојање кривичног дела и кривичне одговорности окривљеног су разлози и мотиви због којих је дошло до одузимања лима власништво оштећеног привредног друштва, а да је разлог одузимања ствари био у нерашчишћеним имовинско-правним односима, да у односу на одлучну чињеницу, а то је намера прибављања противправне имовинске користи, постоје међусобно противречни докази, којим наводима захтева се по оцени овог суда оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа у правноснажним одлукама, а што не представља разлоге због којих је у смислу одребе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Надаље, у поднетом захтеву бранилац окривљеног наводи да у радњама окривљеног нема законског обележја кривичног дела из члана 204. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим, јер није постојала намера прибављања противправне имовинске користи имајући у виду нерашчишћене имовинско правне односе, већ да се у конкретном случају ради о кривичном делу одузимање туђе ствари из члана 211. став 1. КЗ, па, у вези са тим, да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног, којим наводима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног, само формално указује на повреде закона из члана 439. тачка 2) и члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а у суштини износи своје чињеничне закључке везано за постојање законског обележја предметног кривичног дела – тешке крађе из члана 204. став 2. у вези става 1. КЗ, који закључци су у супротности са утврђеним чињеничним стањем из правноснажних пресуда и потом на сопственом виђењу утврђеног чињеничног стања заснива своју правну квалификацију кривичног дела, налазећи да се у радњама окривљеног стичу елементарни кривичног дела одузимање туђе ствари из члана 211. став 1. КЗ, за које је према наводима захтева наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног.

Наводима захтева за заштиту законитости да правноснажне пресуде не садрже разлоге о одлучним чињеницама, а изведени докази да су међусобно противречни, указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Како су, дакле у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП из којих разлога није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони

суд захтев браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Шеперца, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић